

पिशाचाश्च राक्षसाः क्रूररूपिणः । हरन्ति रसमन्त्रस्य
 मण्डलेन विवर्जितम् का०ख० । नोत्सङ्गे भाजनं कृत्वा नो
 पायौ नैव कर्षटे । नासने न च शयायां भुञ्जीत न मला-
 दितः” का०ख० । “नारिकेलोदकं कांक्षेताम्नपात्रे गुड-
 स्तथा । सुरातुल्यं भवेदेतत् तान्मे गव्यं घृतं विनेति
 आ०त०पुरा० । “वर्जनीयं सदा साधे मूलकं मदिरासम-
 मिति” ब्र०पु० । सदा विप्रैरिति विधानपा० पाठः ।
 “वदुष्योदुम्बरनीपदधित्यमातुलङ्गानि न भक्षयेत्”
 हारी० । दधित्यः कपित्यः । कालान्तरेऽपि द्रव्यान्तर
 निषेधः “आमिषं चुक्रशाकञ्च योभुङ्क्ते च रवेर्हिने सप्रजन्म
 भवेत् कष्टी दरिद्रशोपजायते । स्त्रीतैलमांससंभोगी
 पर्वस्वेतेषु वै पुमान् । विषमूलभोजनं नाम नरकं प्रति-
 पद्यते” वि०पु० । अथ तिथिविशेषे द्रव्यविशेषाभक्ष्यता-
 माह सृष्टौ “कुष्माण्डे चार्थहानिः स्यात् वृहत्यां न
 खरेद्धरिम् । बङ्गशतः पटोले स्यात् धनहानिस्तु मूलके ।
 कलङ्गी जायते विले तिर्यक्गयोनिश्च निरुक्ते । ताले
 शरीरनाशः स्यान्नारिकेले च मूर्खता । तुम्बी गोमांसतुल्या
 स्यात् कलन्वी गोवधात्मिका । शिम्बी पापकरी प्रोक्ता
 पूतिका ब्रह्मघातिका । वार्त्ताकी सुतहानिः स्याच्चिररोगी
 च माषके । महापापकरं मांसं प्रतिपदादिषु वर्जयेत्” षट्
 लि० । तत्र सप्रत्यमेव तालनिषेधादन्त्यत्र भक्षणं प्राप्नुम् ।
 अतः ‘तालं श्वेताञ्च वार्त्ताकीं न खादेद्द्वेषणवो नरः’ इत्य-
 नेन तालमपि श्वेतं निषिद्धं साहचर्येण श्वेतानुष्ठङ्गात् ।
 “अलावू वत्सुलाकारां वार्त्ताकीं कन्दसन्निभाम्” ति०त०
 पु० । यदपि ‘कुसुम्भं नालिकाशाकं घृत्ताकं पूतिकान्तथा ।
 भक्षयन् पतितस्तु स्यादपि वेदान्तगोद्विजः’ इत्युशनसा
 सामान्यतोऽभिहितम् । तदपि श्वेतघृत्ताकपरम् । तत्र
 नालिकाश्वेतकलम्बी । पूतिका द्वादश्यामधिकदोषाय
 शूद्रविषयिकावा इति ति०त०रघु० ।
 कुष्माण्डं २ वृहतीफलन्तु ३ लवणं वज्रं ४ तिलाम् तथा
 ५ तैलं ६ चामलकं ७ दिवं प्रवसता ८ शीर्षं ९ कपालान्त्रकम्
 १० । ११ निष्पावाश्च १२ मसूरिकाफलमथो १३ घृत्ताकं संज्ञं
 १४ मधु द्यूतं १५ स्त्रीगमनं क्रमात् प्रतिपदादिष्वेवमा-
 षोडश । नि०सि०सु०दीपि० । शीर्षं नारिकेलम् कपालं
 अलावूः अन्त्रकं पटोलम् । “१ कुष्माण्डं २ वृहती ३
 चारं ४ मूलकं ५ पनसं ६ फलम् । ७ धात्री ८ शिरः
 ९ कपालान्त्रं १० ११ नखं १२ चर्म १३ तिलानि च
 १४ क्षुरकर्माङ्गनासेवां १५ प्रतिपदादिषु वर्जयेत् नि०

सि०भूपालः । नखं शिम्बी चर्म मसूरिका । “उच्छि-
 दस्यान्नमात्रसाम्भ्रता “उच्छिष्टमगुरोरभोज्यं” स्त्री-
 च्छिष्टमच्छिष्टाहतञ्च” शाता० । गुरुः पितादिः । “पितृ-
 र्ज्यैष्ठ्यं च भ्रातृरुच्छिष्टं भोज्यम्”, आप० मातापितृभ्यां
 संभुक्तं शेषं वा ब्रह्मचारिणः” ब्र०पु० । स्वच्छिष्टन्तु
 यो भुङ्क्ते यो भुङ्क्तेत्यन्तभाजने एवं वैवस्वतः प्राह भुङ्क्ता
 चान्द्रायणं चरेत्” चतुर्वर्षिसप्तम् । “नाश्रीयात्
 भार्यया साङ्गं नाश्रीयादुत्कटासने” मनुना स्त्रिया सह
 भोजननिषेधेऽपि अध्वनि ब्राह्मण्या स्त्रिया सह भोक्तु-
 शक्यते । “ब्राह्मण्या हितया साङ्गं कचिद्भुञ्जीत चाध्वनि ।
 अधोवर्णस्त्रिया साङ्गं भुङ्क्ता चान्द्रायणं चरेत्” ब्र०पु० ।
 एतद्विषय एव “ब्राह्मण्या वा सहाश्रीयादुच्छिष्टं न कथञ्चन ।
 न तत्र दोषं मन्यन्ते” अङ्गिराः । विडालाद्युच्छिष्टस्याभ-
 क्ष्यता । “विडालकाकाद्युच्छिष्टं जग्धा श्वनःलस्य च ।
 केशकीटापन्नञ्च पिबेत् ब्रह्मसुवर्चलाम्” मनुः । “दूषितं
 केशकीटैश्च मार्जारैर्भूषिकैस्तथा । मक्षिकामशकश्चैव विरातिषु
 विशुध्यति । शकाकगोभिरुच्छिष्टभक्षणे तु दिनतयम्” मनुः
 अत्रापवादः । “देवद्रोण्यां विवाहेषु यज्ञेषु प्रकृतेषु च
 काकैः श्वभिश्च संस्पृष्टमन्नं तन्न विवर्जयेत् । तन्नात्मन्न-
 मङ्गल्यं शेषं संस्कारमर्हति” यमः । संस्कारश्च “घनानां
 प्रोक्षणाच्छुद्धिः द्रवाणामपि तापनात् । संस्पर्शान्तु भवे-
 च्छुद्धिरपां प्राङ्घृतस्य च कागस्य सुखसंस्पृष्टं शुचि चैव हि
 तद्भवेत्” यमः । “पञ्चिन्वापदजग्धस्य रसस्यान्नस्य भूयसः ।
 संस्काररहितस्यापि भोजने पादकच्छकम्” विष्णुः । कुत्-
 सितशूद्रादिपङ्क्तिभोजननिषेधात्तान्नामात्रसाम्भ्रता “यस्तु
 पङ्क्तिषु भुञ्जीत कुत्सितानां विशेषतः अहोरात्रोषितः स्नात्वा
 पञ्चगव्येन शुध्यति” अङ्गि० । “अपाङ्के यब्राह्मणोपवेशने-
 न कुत्सितासु । जलादिना पङ्क्तिभेदनमन्तरेणेत्याचारः
 प्रा०वि० । “ब्राह्मणः क्षत्रियपङ्क्तासुपविश्यासंस्पृशन् यदा
 भुङ्क्तेतदा नक्तमाचरेत् । वैश्यपङ्क्तामेकरात्रं शूद्रपङ्क्तां त्र्यह-
 माचरेत्” विष्णुः । अनिन्दितपङ्क्तिष्वपि सहभोजने एकस्यो-
 त्याने तदन्नस्याभक्ष्यता “एकपङ्क्तुपविष्टानां विप्राणां सह-
 भोजने । यद्येकोऽपि त्यजेत् पात्रं शेषमन्नं न भोजयेत् ।
 मोहात् भुङ्क्ते तु यः पङ्क्तासुच्छिष्टं सहभोजने । प्राय-
 श्चित्तं चरेद्विप्रः कच्छं सान्तपन्नं तदा” शङ्खः । कालविशेषे
 द्रव्यमात्रस्य अभक्ष्यता । “स्वयं यद्देहं तु नाश्रीयात् पूर्णं
 यामवतुष्टयम् । चन्द्रग्रहे तु यामांस्त्रीन् बालवृद्धातरैर्विना”
 वृद्ध०गौ० । “ग्रहणं तु भवेदिन्द्रोः प्रथमादधि यामतः भुञ्जी-